

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Fiyatı : 40 TL.
Pazar günleri çıkar
SAYI: 606

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Zam...Zam...Otobüs, vapur, trene de zam...
Hem de zambır... Zambır... Zambır...

İPİ KES
BAKALIM HANIM.
İNŞALLAH
BİZİM İŞVERİNE
RASTLARIZ...

HADI ANNE
DAHA BENİ
OKULA
GÖNDERİCEKSİN.

TARAMA:
ZAGOR-T

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

GİRGİR: 2

YAVUZ TOP Halk Müziği Dinletisi

16 Nisan Pazartesi- Saat: 19.30
Harbiye Konak Sineması

● Kuduz salgını...

SERDAR SAYAR (Konya)

Konunuz, güzel. Yeterince çözmemişsiniz... Ki tapılar, kuduran öğrencinin yörü hem karışık, hem eski çizgilerinde oranla pek başanlı değil... Kâğıtların bir kağıt öğrenci eliyle havaya fırlatsaydı, pencere içindeki kitaplarla bir bağ kurulur, gencin onları okumaktan kududuğu vurgulanırdı... Köpekler polisin gençle fırladığı pencere arasına çizilmesi kompozisyonu kaşıtıyordı... Daha özenle ve düşünce, deneye çizil...

METİN AYTEKİN (Ankara)

Adamların boşta kalan ellerinin hareketleri gereksiz... Bizim dikkatimiz ekmeği lades kemiği gibi bölen ellerde toplanmalıydı... Oysa, diğer ellerdeki fazla hareket dikkatimizi dağıtıyor... Vurgulamak istediğiniz yerleri hareketli, diğer kısımları duragan çizmeye çalışın... Aslında duraganlık da bir hareketler. Bir de daha değişik ve kendinize has çizgiler arayın.

YALIN KILIÇ (Göztepe)

Çalakaşam çizmeyin... Daha desen çalışmalısınız... Sabir ve özen gerekli gibi beylik sözler edeceğim... Ama ne yapayım... Size gerçekten gerekli.

ZAMLARTAMGAZ SURUYOR...

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Sert maçlar yüzünden stadlar hastaneye döndü...

BOYLE İNSANLARDA VAR!

Babasız kalan
4 yavruyu
himayesine aldı...

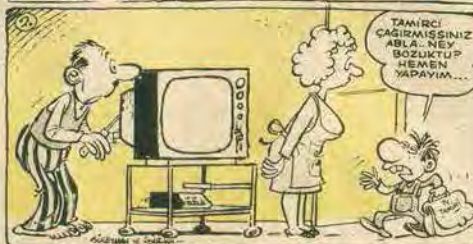
Dünyada iyi insanların tüketmediği dün yeniden belli oldu. Hidayet Hırk adlı bir vatandaş babasız kalan 4 yetim yavruyu himayesine alarak konağına yerleştirdi. Hidayet Hırk, "Son operasyonlar sonucu babaları göz altına alınan bu 4 yavruyu babasız bırakmaya gönlüm elvermedi. Artık onların babaları benim." diyerek yavrularını bağrına bastı.

● Bir TV reklamı

CAVIT BEY KÖPRÜ SATIŞINA KARŞI ÇIKTI...

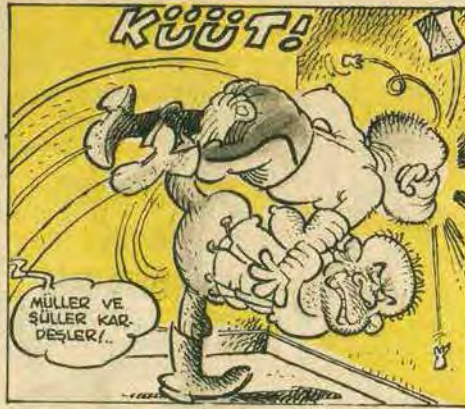
Cavit Sulak (56) adındaki bir vatandaş dün yaptığı konuşmasında köprü'nün satılmasına karşı olduğunu, hatta çok sinirlendiğini söylemiştir. "Nasıl sinirlenmem bira-der?" diye konuşan Cavit Sulak "Dış Tabibi Necmi Çürüyen üç dişimi çekip yerine köprü yapacaktı. Dün köprü'nün provası için Dış Tabibi Necmi beye gittim. Bana "Abi senin köprüyü hisse senedi karşılığı halka sattım" demez mi? Gel de köprü satışına karşı çıkma.. 30 bin lira kapora vermişim. Paralar da gitti bizim köprü de..." demiştir.

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

TUFAN SELÇUK (İzmir)

Ustalaşmış çizginizle yaraşan daha güzel espriler bul-maya çalışın.

● Milli Takım hababam maç yapıyor.

YÜKSEL BAYRAM (Bilecik)

Çiğlerinizde gelişme var. Fakat bu kadarına sakın razı olmayın... Sürekli desen çizin... Karikatürünüz beş, on yıl geç çizilmiş bir konu... Ben milli futbol maçı; galibi-yeti ile bu milletin artık kolayca uyutulacağına pek ina-namıyorum... Aitt; sıfırık Macar maçıyla seyircinin nasıl gırgır geçtiğini siz de televizyondan izlediniz sanırım... Giderek uyutmak için çok kocaman uykuyu haplarına ge-rek duyacaklarını sanıyorum...

KENAN NALBANT (Ankara)

Kitaplara doz tarama yapıyorsanız kabarcık yön gibi durmayıp, kitap oldukları daha belirgin olacaktı. Bunun dışında çizgi de espi de çok iyi...

Duyuru

Kara Afrika Maske ve Fetişleri (Hıfıztopuz Koleksiyonu) 12 Nisan-12 Mayıs tarihleri arasında Vakko Sanat Galerisi'nde sergileniyor.

GIRGIR:4

Siyah 56

Bu dolmuş şöförü Recep arabasından sonra hayatındaki tek umudu piyango biletleri.

Bu haftaki hikayemiz, dolmuş şöförü bir arkadaşından duyduğum müthiş bir hikaye...

GAİP TEKİN

GÖZÜM KAPALI ÇEKİYORUM BU SEFER MUVAKKAK ÇIKACAK.

İNŞALLAH RECEP ABİ.

VE BİLETİN ALINMASIYLA BAŞLAYAN HAYALLER...

SENİ KIZ GİBİ YAPICAM SİYAH 56, ÖNCE CAM GİBİ Bİ BOYA

SONRA DÖSEMELER MOTORUDA SIFIRLADIK MI EE NEDE OLSA 25 YILDIR SAYENDE EKMEK YİYORUZ.

ARABA DOLDU NE ZAMAN WALKİZZE

ÇIKTI, ÇIKTI! ÇIKTI!

BAKIN GÖRÜYÖR MÜSÜNZ BENİM NUMARAM HEMDE 30 MİLYON.

VAY BE!

DOĞRU VALLA.

O AKŞAM.

EE. ARTIK BİZİM TAKAYI SATIP, Bİ MERSEDES ALURIZ DİMEYİ BABAB

OLMAZ!

O, YIRMİBEŞ YILDIR KAR, ÇAMUR DEMEDEN CEFAMIZI ÇEKTİ. BİZİM EKMEK TEKNEMİZ, ÇİLEKEŞ DOSTUMUZ. O PARANIN EN AZ BİR MİLYONUNU ONA HARCA YACAGIM.

BİR MİLYON, TAM BİR MİLYON. DEĞER Mİ BU ARABAYA, EVET ÇOK ÇİLE ÇEKTİ AMA HERŞEYİN Bİ MİADİ VAR, HEM BU KADAR ESKİDİĞİNİ HİÇ FARKETME MİŞTİM.

SEN NE DİYORSUN HANIM SİYAH 56'YI SATIP OĞLANIN DEDİĞİ GİBİ ŞU UZUN DİZEL MERSEDESLERDEN Mİ ALSAK...

SEN BİLİRSİN.

Bir gece boyu süren düşüncelerden sonra Recep usta siyah 56'yı kimse almadığı için bir hurdacıya sattı.

ANLAŞTIK MI, RECEP ABİZ DEDİĞİM FİATTA ALIRIM, YOKSA YOK.

PEKİ.

GERÇİ UCUZA GİTTİ AMA, ALDIRMA BUGÜNE BUGÜN OTUZ MİLYONLUK ADAMIM. SİYAH 56'NIN PARASIYLA YENİ ALICAGIM ARABAYA AKSESUAR ALIRIM.

SACİT, HANZA YAKUP!

BUYUR USTA...

SÖKÜN ŞU SİYAH ARABAYI.

SEN MOTORU SÖK, BEN DE İÇERDEKİ İŞE YARAR ŞEYLERİ ÇIKARAYIM.

SONRA KAPORTAYI PARÇALARIZ...

Ve insafsız bir katiham başladı...

Siyah 56, hurdacıda parçalanırken...

RECEP! SÖFRA HAZIR.. SİLE SİLE ESİKİTİĞEN ARABAYI GEL HADİ!

MERSEDES BU BE ESİKİTİR Mİ HİÇ...

Recep usta, yeni Mercedesini sile dursun, Siyah 56'nın Amerikanın Şikago, şehrinde başlayan hayatı 28 yıl sonra çok uzaklarda Dolapdere'de bir hurdacıda son bulmuştu...

ÇOK YORULDUK BE. BUZ GİBİ BİRER BİRA İÇELİM.

HAFTAYA: ASİL HİKAYE BAŞLIYOR...

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

Biraz da savaşıalım...

GİRGİR: 6

SINAV DÜNYASI

Anadolu Liseleri sınavında hiç ders çalışmadan birinci oldu

Sınav birincisi Cengiz Kelle, gazetecilerin "He-lal ulan Cengiz.. Sende ne kafa varmış.. Kimbilir ne biçim hazırlanmışsındır inek?" sorusuna verdiği cevapta "Yok abi.. Hiç çalışmadım.. Diğer çocuk-

lar ders çalışmaktan ruh hastası olmuşlar.. Hepsi hastanedeymiş.. Sınava benden başka hiçbir öğrenci katılamadığı için mecburen birinci oldum" demiştir.

EN ZORLU SINAVI..

SINAVLA ELEMEN ALINACAKTIR

Yavrumuz Hidayet'i Anadolu Liseleri sınavına hazırlamak üzere sınavla öğretmen alınacaktır. Yok aga, bu sefer hocayı bi deneycez. Geçen sene büyük oğlumuz Cevat'a tuttuğumuz hocaya o kadar para verdik; çocukcağız ilk aşamayı bile kazanamayıp bunalım oldu. İstekli öğretmenlerin yanlarında yumuşak bir kurşunkalem silgi ve kalemtraşla beraber iş saatleri içinde bize başvurmaları önemle duyurulur.

TAHSİN TENKE

BU DA EV SAHİBİNİN SINAVI!..

GİRGİR: 7

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

GINGER:

GIRGIR

KENDI HALINGE BİR MIZAN DERGİSİDİR

● 23 Nisan törenlerine 13 ülkenin çocukları katılıyor

İthal malı sözleri

- Bir kişi hakkında 40 ya. bir hastanın 40 ya. bir hastanın...
- Ortaçağ Medya: İslamî dinler: Mısır, İslam...
- Bir kişi hakkında 40 ya. bir hastanın 40 ya. bir hastanın...

Zimmetine 90 milyon lira geçiren veznedar alem yaparken yakalandı..

[illegible]

Kazimide emmeline geçirdiği 90 m.
yula vendilerine şifalı çiken ve eğla
ranı Mahmud Tokgla şifalı pırlıdır.

ESSEK HERIF

Hasan Kaçan

GINGER: 9

PARİS'DE 24 SAAT

Bülent Uğur Benoğlu (Ankara)

O gün canım çok sıkılıyordu... Tek başıma sıkılmaktan hiç hoşlanmam oysa... Birlikte sıklıkla diye, geri zekalı köpeğim Garip'in boğazını sıkıyordum ben de! Tam biz böyle talı talı sıkılırken, babam yetiştirdiği ve Garip'in fili hortumu gibi sarkmış diline yapışıp, çektişire çektişire elimden kurlardı onu!

"N'apıyorsun oğlum? Uşuştun mu?" dedi babam.

"Buralım geçiriyorum..." dedim gayet ciddi! "Hayat çok banal baba..."

Babam beni çok sever... Hemen etini cebine alıp kalın bir çek defteri çıkarır ve "İster-sen şöyle Paris'e kadar uzun yavrucağım..." dedi bana. "Gez, dolaş biraz... Kafana göre takil..."

Eh, babamı kıracak değildim ya? Uzatıldığı çok isteksiz bir tavırla aldım ve aynı benim gibi bunalımlar geçiren sevimsiz arkadaşım Murat'la da peşime takıp, sırf tat olsun diye Paris'e yollandım!

Bir ağustos sabahı Paris'e damladık... Havadan beni doğru "Şarrr..." diye yağmur yağıyordu. Herkes ıslanıyordu... Kaldığımız otelin kapısında gördüm, melûl gözlerle çevremize bakınıyorduk. Murat'ın iyice morali bozulmuştu.

"Ulan Uğur... Keşke senin aklına uyup gelmeseydim buralara. N'apıcaz şimdi, öyleler misin?"

Arkadaş miniririni palpatlayıp, onu "Ke-yip çocuk" psikolojisinden kurlarmaya çalıştım. İlk kez yurt dışına çıktığı için telaşını hoş görmek gerekirdi! Allahın yanında, bu tür işlerin ve kişilerin uzmanı olan ben vardım!

"Gevşe biraz Murat hırbosu!" dedim gayet samimi bir sesle. "Kimse seni yemez burda... AAAA?... Hiyyahhhhh..."

Dizlerimin bağı çözülmişti. Kendimi bir su birikintisinin ortasına atıp, yerî efele-meye başladım! Tanrım beni korusundul! Tam karşımdan bir acayip yarakh geliyordu çünkü. İnsan desem, insan dili; hayvan desem, hayvan dilif...

"Kalk ulan... Hiştli, n'apıyorsun Uğur... Bu yalnızca bir Punk'cul. Ne var korkacak?"

Yattığım yerden yan gözle bakınca, o şey'in bana aldırmadan, hoplaya zıplaya geçip gittiğini gördüm... Zıpp diye fırlatılan ayağa... Ve son derece kahramanca bir hareketle, uzaklaşan Punkist'in ardından küçük dilimle sarkıttım!

"Korkan kim? Ayağımız takıldı işte, suç mu yani? Hem ben sana bişey diyecaktım... Ne diyecaktım?... Hah, buldum! Hadi, yürü Eylel'e gidelim!"

"Nasıl gidileceğini biliyor musun?"

"Pohh!.. Ha avucumun içi, ha Paris oğlum! Takip et beni, okey?"

Yağmur dinmişti... Haşırî diye en yakın metroya daldık...

Dalar dalmaz da, metronun labirenti andıran "İnsan kanalları"na kaybolduk! Murat, soğukkanlılığı elden bırakıp, "İM-DAAATTT..." diye hökürmeye başladı. Oysa ben, otaya son derece kayılsızdım. El tırnaklarımı köküne kadar kemirip, ayak tırnaklarıma geçmek için yere çökmüş papuçlarımı çıkartmaya uğraşıyordum, Murat'a akıl verirken de geri kalmıyordum hanıl! Kaybolduysak noluşmuş yani, dünyanın sonu gelmedi ya!

"Daha yüksek sesle bağır ulan! Birak Türkçeyi, İngilizce bağır... Fransızca bağır... Çince bağır!... Bağır ulaaann..."

Koşa koşa yanıma gelen bir polis, yüksek İngilizce bilgimden yararlanamayacak kadar cahildi! Ben de, dördümlü yonlma tağ devri meloduyla, yani metronun duvarına çizerek anlatabildim ancak! Neyse, sonunda Eylel'e gitmek istediğimizi çakabildi! Allahın gavuru! Bizi elimizden tutup, tren'e bindirdi... Trenimiz hareket ederken, pencereden elimi çıkarıp, şıllakkk... diyerek polise el salladım!

Trenden inip, iki köşe soldedik ve karşıma za sipisvri bişey çıktı.

"Budemir yığın hurdayı kim atmış bura-ya?" diye bağırardım kağınlıkla. "Çöp kutuları

ne güne duruyor ulan? Tertemiz Paris'imi kirletmeye ne hakları var bée?"

"İşte Eylel kulesi bu salak! Tepinip durma öyle!" dedi Murat.

Önün Eylel kulesi olduğunu hemencecik nasıl anlıyım canım, münecim miyim ben?

Sıra, kuleye tırmanmaya gelmişti.

Murat, asansöre binmekten korkuyordu, bu nedenle kuleyi tırmanarak fethetmeye karar verdik. Ama önce, kulenin çevresinde bir lefşiş turu atmam gerekiyordu... Bakarsınız, ben üstüne çıkarken, gümbürtü diye çöküverir değildim?

Şöyle bir uzaklaşıp, dikkatle inceledim...

Dört tane ayıp vardı, sağlamca basıyordu yere! Arkamda bir gavur happevurdu o sıra...

"Lan Masya, Eylel'e doğru happevurma, noolur noolmaz!" diyerek uyardım onu.

Sonra Eylel'e solumu döndüp, durdum. Eğer hafif bir kuleyse, yani "Şu Uğur bi yakla-sa da, ona bi kölelik yapmam..." gibisinden bel düşüncelere salıpsa, şimdî belli olurdu.

Çünkü bilirsiniz, hainler arkadaşen vurur! Bir saat kadar telikle bekledim... Üstüme falan düşmediğini, kafama bi puşrel ya da somun almadığını görünce, ona güvendi!

Artık tırmanabiliirdim kuleye.

Kendimi, Uluballı Hasan'la, Barbaros Hayrettin Paşa arası bişey gibi hissediyordum!

Kararı ve sarsılmaz adımlarla kuleye doğru yürürken, önceden hazırlayıp, zarflayıp pulladığım vasiyetnememli, Murat'a çıkartımadan bi ağacın dibine bıraktım. Bana birşey olmasa halinde -Oyduğuma göre, Eylel'den düşen bir daha iflah olmayormuş!- vaziyeti bulan helal süti emmiş bi gavur, onu aileme ulaştırırdı belki.

Eylel'in varistî bacaklarından birine girip her tarafı demir parmaklıklarla kapalı merdivenlerin ilk basamağına usulca kondurdum ayağımı...

Gazamız mübarek olsun! Yarı yolda çiğim geldil Ayıp değil ya? Murat'a, "Dur biraz, ben şu demirler sağlam mı bi bakıyım..." deyip, kenara yanaşım. Bi minare boyu aşağıda gezinen insanıklar, yağmur yağıyor sanıp şelinsiyelerini çektiler he-men!

İki saat falan sonra tepeye ulaştık.

"Daha burası Eylel'in ilk katı, ne tepesi ulan?" dedi Murat.

"Benim kalbim var, ayrıca karacığırım ve böbreğim de! Daha fazla tırmanmam!"

Bunca yıldır köyümde arkadaş yerine yılan beslenişim ben! Kallas Murat, iki japon, üç in gliz ve beş Amerikalı turistini desteğini sağlayarak, beni yapımış olduğum demirler-

MİZAH ÖYKÜSÜ

den söktü ve omuzları üzerinde, bağrı çağırı 10'nci kata taşındım!

Sonunda, ayağım yere basmıştı! Masucuktan geçirdiğim korku krizleri derha! son buldu. Ağzımdan taşan köpükleri elimin tersiyle geri tikiş, şen şakrak bir sesle gülmeye başladım!

"Kendine git Uğur... Ulan yüksekten korktuğunu baştan söyleseydin ya inek... Fırlıtıyorsun galiba?" dedi Murat.

"Aplaşma, kim fırlıtıyor?" diye sordum ona.

Son a çevreme bakındım... Geniş bi yerdedydim... Garlar, hediyelek eşya satan dükkanlar, sinemalar...

"Eylel' nerede yahu?" diye sordum merakla.

"Tam üstünde duruyorsun!" dedi adil Murat!

Kenaa yanaşıp aşıa bi baktım... Ananın "Ananın..." diyerek saldırdım Murat'a! Ama birden hoşafa döndüm, içimde bir boşluk, beynimde ise talı bir "Hoşluk" vardı!

Hiçbirşey hissetmiyordum artık. Ne güzel Yanıma döndüp, ssşşş solı ceylan gözleriyle süzen iki sarışın, "Hişli feliklar, sevişelim mi?" diyerek laf attım.

Keyfim yerine gelmişti! Anasını satıyım! Murat'a azıcık el şakası yapıyım dedim...

Ama Murat, "İmdaa!, delirdil!" diye bağırarak kaçtı benden!

Oysa yalnızca, bacaklarından lutup kuleden aşağı sallamak istemiştin onu! Korkacak ne vardı bunda?

O sıra, yanıma sokulan kızıt saçlı dilberî kollarının arasına alıp, "Lan pşl pşl... Mıçmıçla suratına kurban olıyım senin... Birlikte bi resim çektimeye var mabin davar?" dedim Tabii "Lâifen" demeyi de unutmadım! An-gul muyum ben?

Murat, bana fazla şokulmamaya özen göstererek "Üslu dursan, aşağı indirmizdesana dounduma alırım. Hem o kızın kafasını demirlerin arasına sokmaktan vazgeç, ayıp oluyor..." diye işime karıştı.

Nedense, Murat da bi gariplik var bugün. "Pöhh!" desem allına kaçırarak kadar sinirli ve ledirgin! Ulan bu çocuk uyar bir yaşama alışamayacak anlaşılan...Eğlenmesini bile bilmiyor hı-yar!...

Neyse, arkadaşımı özmiyim diye, yan baygın düşen kıızı (Kol-larımın arasında geçip de bayılmayacak kıızın aklına şaşarım za-len!) bir kenarasavurup, sanatsal zevklerimi tatminetiristim. En uygun yere çıkıp, karıncalar ülkesini andıran minicik Paris'i negatifler halinagetirirken, altımda bir sürü polisin biriktiğini farkettim. Fotoğraf makinamla onları da siyah beyaza dö-nüştürüp aşağı inince, sille tokat giriştiler bana!

Ulan Allahın cezası ırkçı Fransız polisleri! Hepinizi babama şikayet etmezsem noluyim! Ne biçim sopa çektiler banat Suçum da neymiş biliyor musunuz? Eyfel'in tepesindeki direğin ucunda ne arıyormuşum? Lafa bakın ya? ...Bir fotoğraf profesörü olarak, en iğinc resimlerin ancak oradan çekilebileceğini bu şımşır ka-falılara anlatamazsın ki!...

Kıçımıza yediğimiz son bir tekmeyle kendimizi Eyfel'in di-binde bulduk...Zavallı kemiklerimin sızısını dindirmek için boy-lu boyunca yere uzanmışım ki, tam üstümde, fasulye sırığı gibi yükselen kuleye gözüm ilişti!

Aman yarabbi?...Ben, buraya mı tırmanmışım?

Ulan, astronommuydum ben be...

Bu haksızlığa daha fazla dayanamayıp, bayıldım!

Ayıldığımda Murat kulede yaptığım rezillikleri anlattı. Kıp-kırmızı kesildim ve başımı sağa çevirip (Çünkü Eyfel soldaydı!) en artistik bir pozda utandım!

Sonra, Paris kazan biz kepece dolaşmaya başladık... At üstün-de, elinde kılıcıyla dikilmiş bi herif heykeli gördüm...Heykeğin karşısındaki kanapede sere serpe oturan fıstığın kucasına çöküp, bi sigara yaktım ve efkarla içmeye koyuldum.

Aklıma memleketim ve Malkoçoğlu gelmişti!...

Bitti.

HASBİ TEMBELER

Intikam...

Kime...

Olur mu?..

İltifat...

Tuncay Akgün

GIRGİR: 11

BELEDİYE MUHLİS

BENİC
VE
ATIF

Siz Muhlîs beyi sağdece gaseteci ve yazarı şairisiniz... Fakak öyle sanırsanız şapa oturlunuz. Çünkü o, aynı zamanda sanatçı, sanatçı olduğu kadal siporimen bir siporcu, bir o kadar da bilim adamıdır. Asıl acayibi, yöneticiliği de su gibi bilir. Nerden sorsanız cevap verir. Belediyeçilik konusunda ise tam bir uzman olduğunu taha doğarken ıspatlamıştı.

AYOL ÜÇ AYDA
ÇOCUK DOĞAR MI?
ALTI AY SOMRA DOĞUM
YAPMAM LAZIMDI..

BEM TAĞRİFEYİ DEYİŞTİRDİM
ANNE.. FORMALİTELERİ KALDI-
RINCA ALTI AY ZAMAN
KAZANDIK...

Şimdi diyacaksınız ki bu Muhlîs beyin da doğar doğmaz yemediği mok kalmamış. Eh... haklısınız. Ama Muhlîz bey bir dahiye onun bunda ne suçu var? Siz dahi diylisiniz diye onu ne kışkırtıyorsunuz? Be! Konuyu dahitmiyalım. Muhlîs bey ölkemize Allahın bir lûtfu olarak gel-

miş ve ölkemizi altı üst etmeye meğmur edilmiş-
ti. O bir dahi olarak doğmuştu ama aynı zaman-
da bir çocuktu da. Onun da oynama zıplama, ka-
lasını kırma ihtiyacı vardı. Fakak heyhat. Ço-
cuklara oynuyacak yer varmı ki? Muhlîs bey ço-
cuk yaşında buna bir çözüm bulmuştu.

Tiren yoluna biras toprak dödünce mis kibi bir top sahası elde etmişlerdi. Fakak bir sorun vardı. Top sahasından zırt pırt tiren geçiyordu ve bu da oyunculara bir nevi favul oluyordu. Bu yüzden fazla yedek oyuncu gerekiyordu. Eh! buna da şoköl. Hiç oynamamaktaki iydi. Ayrıca bu bağzen faydalıydı. Muhlîz bey kaç kere tiren gö-
cöyle rakip kaleye topa girmiş ve sayısız gole imzasını atmıştı. Canı çıkacağına adı çıkıyordu fena mı? Bir süre somra Muhlîs bey çalışmaları iyice ilerletti. Her boşlu-
ğu oyun alanı olarak değerlendirdiyordu.

Bostancı kızdıyı zaman ma-
lar başka sahaya alınıyordu.

HOP İTMESENE!
PENALTI BE
PENALTI!

SEN ÇIK
OYUNA İSMAYİL
GIRIYOL..

ULAM BOSTAN KUYUSUNDA
ONBİRLİK MAÇ YAPILARZ
ÇIKIN ORODAN
HEPİNİZ..

BIRAAK
TACA
ÇIKSIN!

HAZİNİ BASTIR..

KORNEEL

İNİN
ULAN AŞŞA
İLALLAH
BE İLALLAH!

Haftalar aylan, aylar yılları köpek kibi kovaladı. Muhlîs bey büyüdü Tağnk A-
kan'dan yirmi-otuz kere taha yakışıklı bir
delikanlı oldu. Artık oyun alanlarıyla u-
raşmayı bıraktı. Taha önemli sorumluları

kedi yavrusu kibi ele aldı. Gençlerin de
birçok prblemi vardı. Bunu göz ardısı
edemezdi. Gençlere hoşça vakit geçiri-
cek yerler olasıktı.

1

SEFKİLİM ŞU MENTABIN
GÜZELLİĞİNE BAK. SANKI
BİZE "KEH.KEH" DİYE
GULUMSUYOL..

HADI ULAM KALKIN ARTIK! SİRADA
BAŞKA SEVKİLİLER VAL..

2

Muhlîs bey bu işleri leblebi çekirdek yercesine hallettiylti içim yirmi yaşında belediye başkanı oluyo! ve kendisini halkına a-
dıyordu. Söylemeye gerek var mı bilmem. Val tabii! Pekiyi öylisse
söylüyim. Köylerde yollar yoktu. Şehirlerde lseyse delik deşik e-
dilmiş, öle kibi yerde yatan yollar vardı. Evrak! Östüne bastınız.
Hayil. Yolun Östüne diyll. Konunun Östüne. Muhlîs bey kolları sı-
vayıp yol işine girişti.

SİZ DEVAĞM EDİN BEN
BES-ON DİŞÇİ TAHA BULUYIM
BÜTÜN ÇUKURLARA DOLGU
YAPTIRICAM...

Bir büyük sorum da seyyal satıcılar ldiydi. Bu
mel'unlar yakalanarak teysirsiz hale getirilmeliydi.
Yoksa ulusun kaderi tehlikeye atılmış oluyordu.
Kalem, tarak, çakmak, elektronk hesap makinye-

si, müzükü hesap makinyesi, yemekli kol saati
satarak milyarlar vuran bu servet düşkünleri em kı-
sa zamanda elektürükü sandalyeyi boyluycaaktı. **

AMAN Bİ MÜŞTERİ...
TARAK VAL ABİ.BEŞİ
YÜZ LİRA...

AMAN KALDES
MUHLİS BEY
TUZAK
KURMUŞ.
O MÜŞTERİ
DİL...

*Muhlîs bey çöp sorununu da unutma-
mıştı. Fakat içinden çıkamadığı için
unutmuş kibi yapıyordu.
Çaktırmayınız...

SOM

EN KAHRAMAN RIDVAN

YAZIP
ÇİZEN:
Bülent
ARABACIOĞLU

EN KAHRAMAN RIDVAN

YAZIP
ÇİZEN:
Bülent
ARABACIOĞLU

000! DOKTOR BEY SİZ BİZİM ECZANENİN YOLUNU BİLİR MİYDİNİZ?
İŞLERDEN VAKİT KALMIYOR...
Kİ EFTNAT HANIM. Bİ GÜN
CENE YAPMAYA GELİRİM. FAKAT
ŞİMDİ Bİ KUTU SAKİNLEŞTİRİCİ
AMPUL İSTİYORUM.

FABRİKATÖR
HULKİ BEYLERE GELDİM.
KIZI MELİKE SİNİR BUNALIMI
GEÇİRİYORMUŞ DA...

TÜH! KORKTUĞUM BAŞIMA GELDİ İŞTE! KIZ-
ÇAĞIZ BANA OLAN
AŞKINDAN
YATAKLARA
DÜŞMÜŞ...

HADİ BANA EYVALLAH!
BEYFENDİ SİZ NE
İSTEMİŞTİNİZ
ACEBA?

HİZ NE?
HAA EVET!..
BİZİM PATRON
İŞAL OLMUŞ DA
KABİZ YAPICAK
Bİ İLAÇ RICA
ETMİŞTİ...

EN İYİSİ GİDİP MELİKE İLE
Bİ DAHA KONUSAYIM.

..BOŞUNA
KENDİNİ HARAP
ETMESİN...
HA...
HA...

...HA...HAPŞUUU!

SEVİYOR,
SEVİYOR,
SEVİYOR,
SEVİYOR.

Az sonra köşkte...

İŞTE OLDU!
BU İŞNE ONU HEMEN
SAKİNLEŞTİRİR...

ŞİMDİ MELİKEYİ YALNIZ BIRAKALIM DA UYUSUN.
BİRAZ! ÜÇ SAATTE BİR VERDİĞİM HAPLARI DA
YUTARSA YARINA HİÇ BİRŞEY
KALMAZ!

KIZIM İYİLEŞMELİ
DOKTOR! PARAY-
SA PARA.
MASRAFTAN
ÇEKİNMEM!

HİÇ ENDİSE ETMEYİN HULKİ BEY!
YARIN KONTROLE GELDİĞİMDEN ONUNLA
TATLI TATLI KONUSUR, SINIRLERİNİ
BOZAN ŞEYİ BULURUM. ŞİMDİLİK
BANA MÜSAADE!

BORCUM NE DOKTOR?
EHEM..SEY BEŞ
BİN YETER...

İKİ NEFES DİNLEYİP Bİ İĞNE
YAPMAYA BEŞBİN MİP OHA!
BİZ PARAYI YOLDA BULMUYO-
RUZ DOKTOR. ÜÇBİNE FİTOL!
YARISINI ŞİMDİ
VEREYİM.

..ÖBÜR
YARISINI DA
MELİKE
İYİLEŞİNCE ALIRSIN!

Akşam...

HERŞEYİ
AÇIK AÇIK
KONUŞMAK
EN İYİSİ
CANIM.

..ZATEN NE DEMİŞLER;
İNSANLAR KONUSUŞA
HAYVANLAR...

HİRRR!

Hİİİİİ AY YİNE
Mİ SEN?
HOŞT!

HİRAAV!
HAV!

KİST BE KİST! İŞİN
YOK MU KARDEŞİM
SENİNZ.

AY BU SEFER
ÇOK KÖTÜ BAKIYOR!
KUDURMUŞ MÜDÜR
NEDİR? GELME
ÜSTÜME YAVZ!

ANNEE!

POF!

AKŞAM AKŞAM YİNE NÖLÜYÖR
BU KÖPEĞE! MELİKEYİ
UYANDIRACAK!

HAV!
HAV!

GİRGİR

YIL:12
SAYI:606
15 NİSAN 1984 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköskü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul
Tel:528 50 00

Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazışları Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5\$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF